

Sygn. akt IV P 357/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 marca 2015 roku

Sąd Rejonowy w Tarnowskich Górach Wydział IV Pracy, w składzie:

Przewodniczący:	SSR Aleksandra Mazik
Protokolant:	Barbara Cebula

po rozpoznaniu w dniu 25 lutego 2015 roku w Tarnowskich Górach

sprawy z powództwa: J. H.

przeciwko: G. S., M. S.

wspólnikom spółki cywilnej (...) M. S. G.. S.

w Ś.

o wynagrodzenie za czas pozostawania bez pracy

- zasądza solidarnie od pozwanych G. S., M. S. na rzecz powoda J. H. kwotę 28.456,50 zł brutto (dwadzieścia osiem tysięcy czterysta pięćdziesiąt sześć złotych 50/100) z ustawowymi odsetkami od dnia 16 lipca 2014 roku do dnia zapłaty, tytułem wynagrodzenia za czas pozostawania bez pracy za okres od 3 lipca 2013 roku do dnia 18 lipca 2014 roku;
- oddala powództwo w pozostałym zakresie;
- opłatę od pozwu ustala na kwotę 2.119 zł (dwa tysiące sto dziewiętnaście złotych);
- nakazuje pobrać solidarnie od pozwanych na rzecz Skarbu Państwa (kasa Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach) kwotę 1.420 zł (jeden tysiąc czterysta dwadzieścia złotych), tytułem części opłaty od pozwu, od uiszczenia, której powód jest zwolniony;
- zasądza od pozwanych solidarnie na rzecz powoda kwotę 1.800 zł (jeden tysiąc osiemset złotych), tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;
- wyroкови w pkt. 1 nadaje rygor natychmiastowej wykonalności do kwoty 2.700 zł (dwa tysiące siedemset złotych).

Sygn. akt: IV P 357/14

UZASADNIENIE

Powód J. H. wniósł w dniu 29.07.2014r. pozew przeciwko pozwany M. S. i G. S. prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą (...) w Ś.. Powód po ostatecznym sprecyzowaniu żądania domagał się zasądzenia na jego rzecz solidarnie od pozwanych kwoty 42 390 zł brutto wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w zapłacie od

dnia 16 lipca 2014r. do dnia zapłaty z tytułu wynagrodzenia za okres 12 miesięcy pozostawania bez pracy w związku z bezpodstawnym rozwiązaniem umowy o pracę oraz zasądzenia zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód wyjaśnił, że świadczył pracę u pozwanych w charakterze kierownika dozoru robót ziemnych i montażowych na podstawie umowy o pracę na czas określony. W lipcu 2013r. pozwani złożyli powodowi oświadczenie o rozwiązaniu umowy o pracę bez wypowiedzenia, od którego powód wniósł skutecznie odwołanie. Wyrokiem z dnia 28.10.2013r. Sygn. akt IV P 221/13 Sąd Rejonowy w Tarnowskich Górach przywrócił powoda do pracy na dotychczasowych warunkach pracy i płacy. Apelacja pozwanych od tego wyroku została oddalona. Pismem z dnia 27.06.2014r. powód zgłosił pozwanym gotowość podjęcia pracy. W związku z brakiem jakiegokolwiek odpowiedzi ze strony pozwanych, w dniu 1 lipca 2014r. powód skontaktował się telefonicznie z pozwanym M. S. i ponowił deklarację gotowości podjęcia pracy. Do tej pory powód nie otrzymał od pozwanych polecenia ani terminu stawienia się do pracy. Powód wskazał, że w momencie zwolnienia, brakowało mu mniej niż 4 lata do emerytury, a w okresie od lutego do lipca 2014r. wypłacono mu zasiłek dla bezrobotnych w łącznej kwocie 4 581,28 zł.

Pozwani G. S. i M. S., w swojej odpowiedzi na pozew z dnia 18.09.2014r. wnieśli o oddalenie powództwa.

Zdaniem pozwanych, twierdzenia powoda zawarte w uzasadnieniu pozwu podane zostały w sposób wybiórczy i nie odzwierciedlają w pełni stanu faktycznego. Ich zdaniem, nakaz przywrócenia powoda do pracy w sytuacji gdy spółka cywilna pozwanych faktycznie zaniechała prowadzenia działalności gospodarczej jest kreowaniem wirtualnej rzeczywistości i fikcją. Pozwani przyznali że nie odpowiedzieli na gotowość powoda do świadczenia pracy, ale robili tego z uwagi na fakt, iż nie byłoby w stanie mu żadnej pracy zaoferować. Zdaniem pozwanych, zmuszanie ich przez Sąd do tego by zatrudnili powoda w spółce, mimo iż wiedzą o tym, że nie będą w stanie mu za świadczoną pracę zapłacić było by naruszeniem praw pracownika, a nawet przestępstwem z art. 218 §1 kk.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód J. H. pracował u pozwanych G. S. i M. S., prowadzących działalność gospodarczą pod nazwą (...) w Ś.. Sąd ustalił, że powód pracował u pozwanych w okresie od 26.07.2004r. do 2.07.2013r. na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony, w pełnym wymiarze czasu pracy, ostatnio ze średnim wynagrodzeniem 2 700 zł brutto miesięcznie na stanowisku kierownika dozoru robót ziemnych i montażowych. Stosunek pracy ustał w wyniku rozwiązania umowy przez pracodawcę bez wypowiedzenia z winy pracownika.

(dowód: akta osobowe powoda, zaświadczenie k.24)

Sąd ustalił też, że wyrokiem tut. Sądu z dnia 28.10.2013r., Sygn. akt IV P 221/136 przywrócono powoda do pracy na dotychczasowych warunkach, a wyrok ten Sąd Okręgowy utrzymał w mocy.

(akta sprawy IV P 221/13)

Sąd ustalił też, że w dniu 27.06.2014r. i jeszcze kilkakrotnie później, powód zgłosił pozwanym gotowość podjęcia pracy, jednak nie otrzymał od nich żadnej odpowiedzi.

(okoliczność bezsporna, przyznana przez obie strony k.17)

Sąd ustalił ponadto, że powodowi w chwili zwolnienia go, brakowało nie więcej niż 4 lata do osiągnięcia wieku emerytalnego (w chwili zwolnienia miał ukończone 62 lata). Ponadto, z ustaleń Sądu wynika, że powód otrzymał zasiłek dla bezrobotnych w wysokości 5 293,50 zł brutto.

(dowód: decyzja PUP k.8)

Sąd ustalił też, że pozwana spółka zakończyła działalność 18 lipca 2014r.

(dowód: odpisy (...) pozwanych k.65-66)

Sąd ustalił też, że powód pracuje od 1.09.2014r. w B. na stanowisku monter instalacji.

(dowód: zeznania powoda k.62)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie przeprowadzonych i wymienionych wyżej dowodów z dokumentów i zeznań stron. Autentyczność dokumentów nie była przez strony kwestionowana, Sąd również nie znalazł powodów by odmówić im przymiotu wiarygodności. Zeznania stron również były zbieżne i wzajemnie ze sobą korespondowały. Linia obrony przyjęta przez pozwanych była w rzeczy samej jedynie polemiką z uzasadnieniem wyroku w sprawie IV P 221/13. Skoro Sąd ten uznał, że zwolnienie z pracy powoda było nieuzasadnione, to w niniejszej sprawie Sąd musiał uznać roszczenie powoda za zasadne.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w części.

Podstawę prawną wyroku w pkt 1 stanowi art. 57 § 2 KP w zw. z art.39 KP. Zgodnie z tymi przepisami, pracownikowi, który podjął pracę w wyniku przywrócenia do pracy, przysługuje wynagrodzenie za czas pozostawania bez pracy, gdy pracownikowi temu brakuje mniej niż 4 lata do osiągnięcia wieku emerytalnego – za cały okres pozostawania bez pracy. W przypadku powoda, Sąd ustalił ten okres na: od 3.07.2013r.(dzień po rozwiązaniu umowy przez pozwanych) do 18.07.2014r.(data wykreślenia działalności gospodarczej przez pozwanych) Sąd uznał, że po tej dacie powód u pozwanych by już nie pracował. W sumie więc, okres pozostawania powoda bez pracy Sąd ustalił na 12 i 1/2 miesiąca. Przy założeniu że powód zarabiał kwotę 2 700 miesięcznie, dało to sumę 33 750 zł brutto za cały okres. Od kwoty tej Sąd odjął kwotę 5 293,50 zł brutto, którą otrzymał powód z Urzędu Pracy, jako zasiłek dla bezrobotnych. W kwestii konieczności obniżenia należnego świadczenia o uzyskany zasiłek dla bezrobotnych wypowiedział się Sąd Apelacyjny w Szczecinie, który w swoim wyroku z dnia 20.12.2011r. stwierdził, że „Nieujawnienie w toku postępowania o przywrócenie do pracy i zasądzenie wynagrodzenia za czas pozostawania bez pracy (art. 47 k.p.) faktu pobierania przez powoda zasiłku dla bezrobotnych i w związku z tym nieuwzględnienie tej okoliczności przy ustalaniu wysokości wynagrodzenia za czas pozostawania bez pracy, nie może zostać pominięte w kolejnym postępowaniu o wynagrodzenie za cały czas pozostawania bez pracy. Skoro obecnie okoliczność ta została ujawniona, to kwotę pobranego zasiłku dla bezrobotnych należało odliczyć od łącznie przysługującego wynagrodzenia za cały czas pozostawania bez pracy.” W sumie więc, Sąd uznał, że powodowi należy się kwota 28 456,50 zł brutto. Naliczanie odsetek od powyższej kwoty od 16.07.2014r. uzasadnia zdaniem Sądu to, że wypłatę powód otrzymywał do 15 dnia każdego miesiąca. W związku z powyższym Sąd orzekł jak w pkt 1 sentencji wyroku.

W pkt. 2 wyroku Sąd oddalił natomiast powództwo w pozostałym zakresie, tj. ponad kwotę zasądzoną w pkt 1 uznając dalsze żądania za bezpodstawne, albowiem roszczenie powoda opiewało na kwotę 42 390 zł brutto.

W pkt.3,4,5 Sąd ustalił opłatę od pozwu w wysokości 2 119 zł, zgodnie z treścią art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (5% od wartości przedmiotu sporu), a następnie, na podstawie art. 100 kpc, rozdzielił stosunkowo koszty postępowania na które złożyły się opłata od pozwu od której uiszczenia powód był zwolniony oraz koszty zastępstwa procesowego strony powodowej reprezentowanej przez fachowego pełnomocnika w osobie radcy prawnego ustalone na podstawie § 6 w zw. § 11.1 ust.2 w zw. z § 2 ust. 1,2 i 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. z 2013r. poz. 490), w stosunku 67% - 33%, czyli w takim, w jakim pozwani ulegli powodowi.

W pkt 6 wyroku Sąd orzekł na podstawie art. 477². § 1. Kodeksu postępowania cywilnego, który stanowi, że „zasądzając należność pracownika w sprawach z zakresu prawa pracy, sąd z urzędu nada wyrokowi przy jego wydaniu rygor natychmiastowej wykonalności w części nieprzekraczającej pełnego jednomiesięcznego wynagrodzenia pracownika”.

.....

/SSR Aleksandra Mazik/

ZARZĄDZENIE

1. Odnotować uzasadnienie

2. Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć:

- pełnomocnikowi powoda bez pouczenia

- pozwanym z pouczeniem

K.. 14 dni lub z wpływem

T., dnia 18.03.2015r.

.....

/SSR Aleksandra Mazik/